

Nar, dels den, at Folketinget vil have, at kun indtil Halvdelen af Lærerne skal kunne blive Professore, medens man her mener, at det skal være noget over Halvdelen. Dette forekommer mig ikke i og for sig at være noget, som man bør stilles paa. — Hvad saa endelig det 4de Stykke angaar, Lønningsbestemmelserne, vil jeg sige, at hvad enten man vil have dem i en særlig Lov eller vedtage dem i nærværende Lov, forekommer dette mig at være mindre væsentligt, naar man ellers kan enes om Lønningerne. Utsaa hvad selve Landbohøjskolen angaar, forekommer det mig, at der er god Udsigt til, at vi kunne naa til en Overenskomst, ja, at denne egentlig i alt væsentligt er naaet. Saaledes som Forslaget oprindelig blev forelagt, indeholdt det kun Bestemmelser om Landbohøjskolen, men da Folketinget hystede med Sagen, kom det til den Erkendelse, at det ikke var heldigt at drage alt for mange unge Mennesker ind til København, medens man dog tillige ønskede, at ogsaa det mindre Landbrug, det mellemstore Landbrug, maatte have Udgang til at erhverve den Jagtundskab, som ogsaa det i høj Grad trænger til, og man mente derfor, at det var rigtigt at sætte selve Lovforslaget i Forbindelse med Landbrugs-skolerne. At man kunde komme paa den Tanke, laa i, at allerede da Forslaget i 1855—56 blev behandlet, havde man en Forhandling om at sætte det i Forbindelse med Bondehøjskolerne, som man da betragtede som en Art Jagtskole. Man vil se, at i Loven af 8de Marts 1856 staar der i § 4, at „til at blive Elev ved Lærestalten udfordres, enten at have bestaaet ved den almindelige Forberedelseseksamen ved Universitetet, eller at have bestaaet ved Afgangsprøven ved en saadan Bondehøjskole, Realskole eller anden Skole, som af vedkommende Ministerium erkendes for at meddele den nødvendige Forberedelse. Der sattes den ligesom i Forbindelse med Bondehøjskolen, og man mente, at Bondehøjskolen vilde være den rette Forberedelse for Landbohøjskolen. Det var derfor naturligt, at Folketinget kom til at sætte selve Forslaget om Landbohøjskolen i Forbindelse med Landbrugs-skolerne. Ministeren har jo erkendt Rigtigheden deraf ved at optage Forslaget om Understøttelse til Landbrugs-skolerne i selve Forslaget, idet der foresloges en Understøttelse til Landbrugs-skolerne af 40,000 Kr. Dette blev vel noget forandret af Folketinget, men Ministeren var jo i alt væsentligt, ogsaa hvad Landbrugs-skolerne angaar, i Overensstemmelse med Folketinget.

Seg er ikke enig med den sidste ærede Taler, den ærede 3dje Landstingsmand for

10de Kredts (Naben) i at ønske de af ham omtalte Ord udslettede af § 5, nemlig disse: „Selv om disse ikke ubelukkende meddele denne Undervisning“, nemlig Landbrugs-skolerne. Seg tror, at der kan være en saadan naturlig Forbindelse imellem Forberedelsesundervisningen ved Højskolen og Landbrugs-skolen, at det endog saa er gavnligt, at de ere under samme Tag. Frygter man for, at de skulle faa for stor Understøttelse, kan man træffe sine Forholdsregler derimod, men jeg tror ikke, det er rigtigt at ubelukke disse Landbrugs-skoler fra at faa Understøttelse. Deri er jeg altsaa ikke enig med ham. — Der er derimod andre Punkter, hvor der ikke er opnaaet Overensstemmelse. Med Hensyn til det Stykke i § 5, hvori det hedder, at „Amtsskoleraadene skulle foretage Fordelingen“, forekommer det mig ikke at være rigtigt, at det skal være Amtsskoleraadene. Seg kan ikke se bedre, end at det vilde være rigtigt, om det blev Amtsraadene. Skoleraadene ere jo som bekendt en Fællesrepræsentation for By og Land, men her i dette Tilfælde vil det kun ganske undtagelsesvis kunne antages at blive Elev fra Byerne, der søge disse Skoler, og selv om de søge dem, saa er det jo væsentligt for, at de siden kunne ofre deres Kræfter paa Landbruget. Det forekommer mig derfor, at det er rationelt, at man holder sig til Amtsraadene alene, hvad for Resten ogsaa var foreslaaet i det andet Ting. Om Understøttelsen derimod skal være 60,000 Kr. eller som foreslaaet af Folketinget 100,000, lægger jeg mindre Vægt paa, thi hvis det viser sig, at Jagundervisningen ved disse Landbrugs-skoler gaar i den rigtige Retning, kan man jo altid forhøje de 60,000 Kr. til 100,000. Det forekommer mig, at paa disse Punkter vil der nok opnaas Overenskomst, og jeg maa ligesom den sidste ærede Taler meget ønske, at Overenskomsten opnaas, thi de Summer, der forlanges, ere jo ganske vist ikke smaa, og vi kunne ikke være blinde for, at Budgettet for Landbohøjskolen, som nu er ca. 240,000 Kr., vil, naar Forrentningen til den ny Bygning kommer til, gaa op til ca. 300,000 Kr. Men det drejer sig jo ogsaa her om et saa vigtigt Grundlag for vort Erhverv, at det forekommer mig, at det er ikke for meget at spendere disse Penge. Vi have faaet Dplysning om, at det ikke kan blive gjort billigere, uden at Arbejdet bliver udført paa en meget mindre tilfredsstillende Maade. Seg antager derfor heller ikke, at man kan gaa ned under Summen 868,000 Kr., der er forlangt i Lovforslaget, hvad jo heller ikke det andet Ting har gjort nogen Indvending imod. Nu er det tilmed